

Președintele României în Japonia

Un bărbat mic de statură, în vîrstă de 57 de ani, s-a urcat luni pe „tronul Cri-zantemei”, în cadrul unei scurte ceremonii prin care Japonia reînnoiește o tradiție deja milenară.

Akihito, fiul cel mai vîrstnic al lui Hirohito, decedat în ianuarie 1989, a devenit, astfel, cel de-al 125-lea împărat al Japoniei.

În vederea acestei ceremonii, tronul imperial („takamikura”) a fost adus, încă din cursul verii, de la Palatul Imperial din Kyoto în cel de la Tokio.

Îmbrăcat în costumul tradițional al epocii Heian (sec. al VIII-lea), noul împărat o avea alături pe împărăteasa Michiko, care purta, la rîndul ei, un chimonos, format din 12 „rochii” suprapuse.

Această ceremonie este prima care s-a desfășurat în conformitate cu prevederile constituției postbelice a Japoniei, în termenii căreia împăratul nu mai este un „dumnezeu viu”, ci doar „simbolul” națiunii.

(continuare în pag. a III-a)

Negocieri cu ferestrele deschise

Liberalizarea prețurilor a stîrnit sumedenie de controverse, de nedumeriri, de explicații, de păreri pro și contra. Cert este că și cei ce au subscris la acest act, considerîndu-l absolut necesar pentru trecerea la economia de piață, ne referim la opoziția parlamentară, desigur, îl văd acum mai în gri sau chiar în negru, acuzînd puterea executivă că s-a grăbit, că nu a pregătit cum se cuvenea acest important pas al reformei economice și sociale din România. Firește, nimeni nu poate aprecia, încă, implicațiile acestui impact, în condițiile în care criza economică a început să deverseze peste „maluri”, cînd echilibrul a fost stricat, cînd un puternic „cîmp magnetic” face ca acul busolei să nu indice punctul cardinal al speranței în mai binele zilei de mîine.

Și acest lucru este cu atît mai sever pus în discuția oamenilor, cu cît negocierile de prețuri, întru deplina lor liberalizare, se fac în multe cazuri,

în mod rudimentar, arbitrar, empiric, pe baza unor coeficienți nefundamentați științific. Altfel nu se pot explica salturile spectaculoase ale unor prețuri fie de produse, fie de servicii, prețuri făcute după bunul plac al celor care oferă

EDITORIALUL ZILEI

serviciile sau produsele, care nu urmăresc decît propriile interese, respectiv, creșterea nejustificată a veniturilor proprii.

Se impune, în acest context, ca negocierea prețurilor să aibă la bază, în fiecare situație, fără excepții, calcule riguroase, bazate nu pe profituri obținute fără eforturi, ci pe argumente de necontestat. Orice liberalizare de prețuri făcută după ureche, la voia înțimplării sau pentru că așa vrea cineva, trebuie stopată, pentru că ea vine în contradicție nu numai cu logica și legea dar și cu beneficiarul care nu

este, în nici un caz, dispus să suporte bunul plac al fiecărui producător, beneficiar, care pur și simplu refuză să-l întrețină pe cel care nu muncește dar care încearcă să profite de liberalizare, de democrație, care crede că-și poate permite să se sature mîncînd mereu din farfuria altuia.

S-au semnalat, pînă în prezent, destule cazuri de acest fel, față de care puterea executivă a luat atitudine. Că asemenea situații mai există sau se mai pot ivi, este o realitate. Important ni se pare ca organismele înființate sau existente, cu drept de control asupra modului în care se fac negocierile, să acționeze prompt, să intervină operativ, prin mijloacele specifice economiei de piață, mai înainte ca prețul liberalizat al unui produs să producă panica în rîndul cetățenilor. Revenirea este notabilă, dar amintirea gestului ca atare rămîne. Și nu este permis acest lucru! Omul nu trebuie stresat și-n acest fel.

Liberalizarea prețurilor trebuie să se facă pe lumină, cu ferestrele deschise. Altminteri vom călca în prea multe gropi.

TRIBUNA

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVL

nr. 249

Miercuri,

14
noiembrie

1990

4 pagini

1 leu

De la biroul de presă al F.S.N.

Încep convențiile teritoriale ale F.S.N. la nivelul județului Sibiu. Pentru municipiile Sibiu și Mediaș, aceste convenții se vor desfășura vineri, 16 noiembrie a.c., ora 17, după cum urmează:

— Municipiul Sibiu, în sala Studio a Casei de Cultură a Sindicatelor;

— Municipiul Mediaș, în sala Casei de Cultură a Sindicatelor.

— Cu acest prilej, vor fi alese organele de conducere și delegații pentru Convenția județeană. Sînt invitați să participe membrii F.S.N. din cele două municipii și simpatizanții.

Informăm, de asemenea, pe cititorii ziarului Tribuna că sediile consiliilor județean și municipal Sibiu ale F.S.N. s-au stabilit provizoriu la parterul clădirii Primăriei Sibiu, B-dul Victoriei nr. 3, camera 19.

Contul Consiliului Director Județean este 45.10.80.30, deschis la Sucursala Județeană C.E.C. Sibiu.

APA!!!

Telefonic, am fost anunțați că pe Calea Dumbrăvii nr. 47, mai precis în fața Liceului Pedagogic, apa curge, fără oprire, de vreo lună de zile. Cine se oferă să oprească acest nedrept izvor?

CE VI SE POATE REPROȘA, D-LE LT. COLONEL DRAGOMIR?

„Mă întreb dacă nu cumva am fost și eu victima unor interese oculte”

— D-le lt. colonel, s-a vorbit despre o hartă ciudată găsită în Sibiu în acele zile de luptă și pe care erau însemnate diferite imobile, între care și o parte din cele distruse de armată. S-a vehiculat ideea că harta ar fi aparținut acelor forțe care au ținut sub foc unitățile mili-

tare și că dv. ați fi făcut-o pierdută din motive necunoscute, dar, în accepțiunea noastră, ușor de explicat.

— Harta a existat, într-adevăr. Mi-a fost arătată și mie, în 23 sau 24 decembrie. Este adevărat că ea a dispărut, la un moment dat, dar orice om cu mintea limpede nu mă poate acuza de faptul că eu am distrus-o, atîta timp cît ea, avînd însemnate casele din jurul unității, constituia o dovadă a faptului că acele case erau parte dintr-un plan întocmit împotriva armatei, iar, prin aceasta, să justifice măsurile care acum mi se reproșează atît de mult.

Că nu am distrus eu harta o dovedește și faptul că, din cîte cunosc, între timp aceasta... a apărut, în copie, ea aflîndu-se în prezent în posesia comisiei de anchetă. Despre asta ce părere aveți?

(continuare în pag. a III-a)

Emil DAVID
Rudolf KAMLA

Ministerul Învățămîntului sistează alegerile!

Are sau nu are rector Universitatea din Sibiu?

Aula Universității din Sibiu a fost martora celui mai curios eveniment pe care l-a găzduit vreodată. Evenimentul l-a constituit modalitatea, suspansul și emoțiile în jurul desfășurării alegerii noului rector și, concomitent, a noii structuri de conducere din cadrul Universității sibieni.

Conform instrucțiunilor forurilor superioare care stabileau ca, în perioada 20 septembrie — 20 decembrie 1990, instituțiile de învățămînt superior înființate sau reînființate să organizeze alegeri pe structuri, și Universitatea sibiană a hotărît, de comun acord cu Consiliul Provizoriu, să porceadă la alegeri pe data de 12 noiembrie.

Cu toate că aceste instrucțiuni ministeriale menționau că au dreptul să aleagă toate cadrele universitare, iar de ales pot fi alese doar cadrele care sînt titulare, Consiliul Provizoriu a acceptat candidatura d-lui Mircea Tomuș și a aprobat candidatura d-lui prof. dr. ing. Valeriu Deac. Au fost convocați reprezentanții din structurile universității, fiind

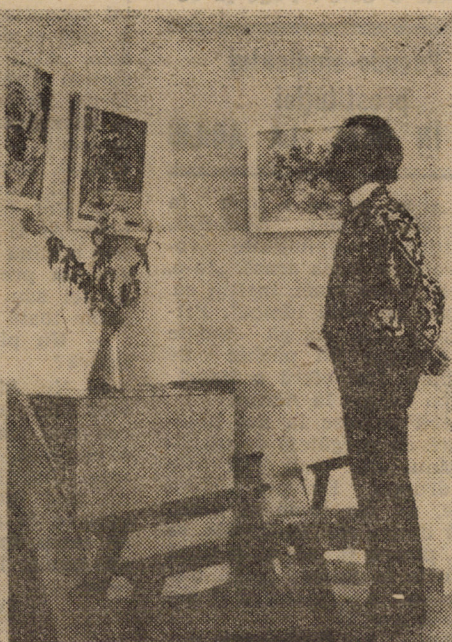
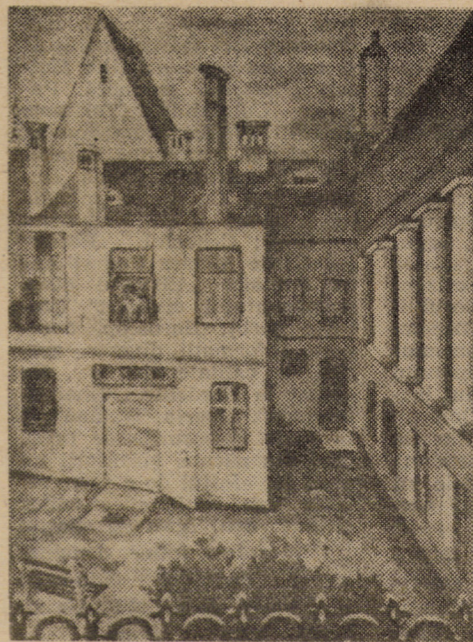
prezenți: 122 cadre universitare, 37 studenți și doi reprezentanți din rîndul personalului administrativ. A lipsit dl. Mircea Tomuș care l-a anunțat pe contracandidatul său, dl. Valeriu Deac, de imposibilitatea de a fi prezent, fiind chemat la București. Această primă surpriză a fost urmată de alta: prin nota telefonică primită de la consilierul Ministerului Învățămîntului și al Științei, se anunța sistarea alegerilor! Nota telefonică a fost confirmată și de prorectorul Universității după o nouă contactare, de data aceasta chiar cu dl. ministru Gheorghe Ștefan.

Dl. prorector Moise Țuțurea a adus la cunoștință delegaților reuniți pentru alegerile hotărîte nota transmisă de forurile superioare.

Fiind supusă la vot, ședința a fost considerată statutară, întruînd condițiile necesare punerii în discuție a celor două candidaturi, pen-

(continuare în pag. a II-a)

Adrian POPESCU

La galeria Artiștilor Plastici Independenți din Sibiu, avem bucuria de a consemna expoziția doamnei Ana Jurcă, membră a Filialei, aflată la prima prezență individuală de asemenea anvergură. Înscrîndu-se într-o formă de expresie latentă, fără vulgarități de expresie, pictorița folosește instrumentarul artistic, gingașia și prospețimea, fiind gata în unele ipostaze să ne atragă atenția asupra unor noi achiziții tematice. Lucrările doamnei Ana Jurcă par uneori ușor biografice fără a stîrbi însă potența exprimărilor sale coloristice.

Picturile revărsă în mica galerie a asociației ani de lumină a propriilor creații și frămîntări artistice ce reliefează o personalitate bine conturată doritoare să se impună în rîndul membrilor A.P.I.

(A.P.)

Foto: Fred NUSS

Restaurarea - meșteșug, artă și știință

— dialog cu dl. Dan PAUL, restaurator principal la Muzeul Brukenenthal —

Recenta dumneavoastră fotografie apărută în ziarul TRIBUNA a stîrnit curiozitatea cititorilor noștri pentru un domeniu foarte puțin cunoscut publicului larg. Iată, de ce, v-am ruga, pentru început, să ne dați câteva amănunte despre activitatea pe care o desfășurați.

— Lucrez de 15 ani ca restaurator (metale) în cadrul laboratorului zonal de restaurare și conservare de pe lângă Muzeul Brukenenthal. Vreau să precizez că laboratorul nostru este singurul care acoperă toată gama suporturilor ce se restaurează, și anume: textile, pictură, metal, ceramică, sticlă, porțelan, mobilă, hîrtie, carte, sculptură, piele, taxidermie și pictură murală. De asemenea, avem un puternic sector de investigații chimice, fizice și biologice. Acest domeniu deosebit din viața muzeelor rămîne oarecum în culise, oamenii venind în contact cu rezultatele muncii noastre doar în cadrul expozițiilor permanente ori temporare. Restaurările sînt de cele mai multe ori spectaculoase, obiecte ce păreau pentru totdeauna a fi pierdute datorită degradării lor, devin în urma muncii noastre migăloase, din nou viabile pentru circuitul muzeal și științific.

— Ce investește un restaurator în munca sa?

— Pasione, timp, suflet. Pentru noi, restauratorii, fiecare obiect reprezintă un caz aparte. Oa în medicină.

— Dumneavoastră, ca restaurator, cu ce vă mîndriți?

— De-a lungul anilor am restaurat o mare varietate de obiecte din metal prețios și comun. Am participat la cîteva acțiuni de interes național, ca de pildă: restaurarea castelelor Peleş și Bran, a Palatului Cotroceni, precum și la tratarea unui important lot de obiecte metalice (deosebit de interesante din punct de vedere istoric) rezultate din necropola prefeudală de la Alba Iulia. Și, nu în ultimul

rînd, cu 8 lucrări publicate în reviste de specialitate și numeroase comunicări susținute în cadrul unor simpozioane și sesiuni științifice.

— Domnule Dan Paul, sîntem informați că ați fost primit ca membru al Asociației Arbeits-Gemeinschaft der Restauratoren, cu sediul în Mainz în Germania.

— Este adevărat. Nu vreau să fiu lipsit de modestie, dar, se pare că sînt primul român membru al uneia dintre asociațiile internaționale ale restauratorilor.

— Și mai știm, că în această calitate, ați participat în luna octombrie a.c. la un Congres internațional al restauratorilor desfășurat în capitala Austriei. Cum a fost?

— Extraordinar. Au fost prezenți restauratori din Germania, Elveția, Austria, Belgia, Italia, Iugoslavia, Cehoslovacia. Am fost foarte bine primit, ca un vechi coleg, așa putea spune. Lucrările Congresului s-au desfășurat sub înaltul patronaj al Ministerului Culturii din Austria, precum și al Primăriei Vienei.

— Din lucrările prezentate, din discuțiile purtate, ați simțit vreo diferență majoră între „noi și ei”?

— Aș zice că nu. După felul cum abordează problema restaurării, după calitatea lor profesională și umană, aș zice, fără să greșesc, că sîntem la fel. Ceea ce li deosebește de noi sînt tehnologiile și materialele pe care le folosesc, acestea fiind de ultimă oră pe plan mondial: laseri, curățiri cu plasmă etc. Important mi se pare însă „consensul” tuturor de a privi restaurarea (în același timp) ca pe un meșteșug, o artă, o știință.

De fapt, această idee înnoiește și ferește munca tuturor celor 30 de restauratori care activăm în Laboratorul de restaurare și conservare Brukenenthal.

— Vă mulțumim.

Ioan VIDRIGHIN

«Om fi noi curve, dar sîntem fete cinstite»!

Cea mai tinăra dintre „fete” vorbește deschis, fără ocolișuri. E din Sighișoara. A fost căsătorită, a divorțat („decepție sentimentală”), are doi copii pe care îi crește mama sa. Nu mai are de gînd să se recăsătorească pentru că „sînt sigură că e imposibil să mai găsesc o tată adevărat pentru copii”. Așa că a decis să facă traseul. „Noi nu de prea mult bine am ajuns să facem traseul”.

O întreb de preț. „O mie o dată”, vine răspunsul prompt, ca și cum ne-am afla în tîrg.

Aproape toate au fost căsătorite și au copii. Sînt din familii onorabile, zic ele, părinții au case bune. Doar una dintre ele, țiganka, provine de la o casă de copii.

— Știu părinții ce faceți?

— Nu. Cum să le spunem! se miră. Ei știu că lucrăm.

— Cît ciștiți?

— Depinde de cît avem de lucru.

— În două săptămîni, recunoaște una, am ciștiat 50 000 lei. Dar am avut de lucru.

O alta, cu fața plină de urme de vîrsat, vine cu un amănunt: „Nu întodeauna avem de lucru. Este cîte o noapte cînd dormim singure”.

Țigăncușa e spirt. Numai

gesturi și vorbe. O cheamă turcul la TIR de unde se întoarce repede cu o cafea fierbinte. Bea cu poftă, mai mult ca să se încălzească. E generoasă. „Șefule, imi zice, nu vrei o cafea? Sau poate vrei ness. Îți aduc imediat”. Refuz politicos. „Stai așa, insistă ea, îți aduc o bere”. Fuge la ca-

Pseudo-sindicatul prostituției SUS ÎN DEAL, LA ACILIU

bină și-mi aduce o bere la cutie Karlskrona Edel-Pils. Tradiționala ospitalitate românească e la ea acasă. „Ia-o, șefule, că-mi placi, insistă ea. Eu dau la toată lumea”. Primește. O altă colegă scoate din buzunar un pachet de Marlboro. Imi oferă o țigară. Europa începe la Aciliu.

Turcii privesc la noi binevoitori. Se pregătesc de plecare. Unul cite unul TIR-urile iau drumul Europei. Salută fetele, ne fac semn și nouă. Două dintre ele, sibiencele, se arcă, pleacă și ele să-și ducă lucrurile la Sibiu „pînă trece greva”. Necruțătoare și nemiloasă grevă!

Despre turci fetele spun nu-

Frigul, ceața, carosabilul glisant (mai ales pe porțiunile de drum pavate cu piatră cubică) sînt tot atîtea „capcane” pentru conducătorii auto în acest sezon. Iar cine ignoră normele conduitei preventive pățește... ghinionul, precum cele două autovehicule din imagine, care s-au „întîlnit” zilele trecute, pe șoseaua Alba Iulia din Sibiu

Foto: Fred NUSS

Are sau nu are rector Universitatea din Sibiu?

(urmăre din pag. 1)

tru ocuparea postului de rector al Universității.

Lucrările au continuat prin luări de cuvînt aparținînd decanilor facultăților, relevîndu-se aspecte negative și activitatea deficitară din Universitate. În condiții speciale (de tensiune, derută și suspiciuni) delegații au început o vie discuție, în care au fost luate poziții pro și contra desfășurării alegerilor, poziții temătoare vis-a-vis de cadrul de desfășurare, precum și poziții mai ferme, radicale, cerînd competențe sporite, precum și necesitatea unor schimbări urgente pen-

tru clarificarea structurilor la toate nivelele universitare, precum și investiri în noi structuri în acțiuni menite să aplice hotărîri și măsuri concrete de „cucerire” a spațiilor aferente necesare Universității nou înființate, asigurarea unui învățămînt tehnic și umanist continuu. În continuare, dl. Valeriu Deac și-a prezentat platforma-program ce dorește să o materializeze în Universitate. A fost prezentată și platforma-program a d-lui Mircea Tomuș, prezentare făcută de un delegat după supunere la vot în plen.

Cele două programe în mare parte se confundă, diferența constînd în spațiul mai larg sau mai restrîns de expunere, precum și prin limbajul colorat în nuanțe caracteristice fiecărui candidat.

În final, domnului Valeriu Deac i s-a acordat votul de încredere, dînsul întrînd 94 de voturi din partea cadrelor universitare și 36 de voturi din partea studenților

delegații. Dl. Mircea Tomuș a „adunat” 13 și, respectiv, unul.

După acordarea votului de investitură, noul rector a mulțumit celor prezenți, prezentîndu-le o notă biografică și propunînd în final cabinetul de lucru alcătuit din: prorector-conferențiar doctor inginer Moise Țuțurea și secretar științific — conferențiar doctor inginer Octavian Bologa. Încrederea acordată se datorează activității prestate în cadrul Universității. Propunerea celui de al doilea prorector, practic onorific (neexistînd o aprobare de la Minister în acest sens) l-a adus în prim plan pe dl. prof. Ciocoi Pop.

Să așteptăm confirmarea dată de minister celor hotărîte la aceste alegeri, celor investiți în mai noile sau mai vechile posturi, care așa cum șoptea cineva din sală „sînt posturi de muncă, nu de scos pieptul”.

„CLEPSIDRA”, nr. 5/1990

Cu preocupări și abordări publicistice de evidentă diversitate — o constantă a tuturor numerelor — revista „Clepsidra” editată de Casa de Cultură a Municipiului (în fapt, sufletul și spiritul rector al redacției, d-na Veturia Șerb, fosta noastră colegă) a apărut cu nr. 5. Spicuim cîteva titluri incitante, argumentînd tocmai diversitatea ce poate satisface orice orizont de așteptare al lectorului: „Fotodocument sibian, Decembrie 1989”, „Reducționismul — în orizontul monopolului totalitar și al... eșecului inductibil” (Victor Domșa); „Pentru eternizarea eroilor din Gura Riului” (Paul Abrudan); „Comedia latină sau fetele lui Ianus. File dintr-o mini istorie a dramaturgiei lumii” (Octavian Popa); „Un tablou de Wilhelm Drost în galeria de artă Brukenenthal (Olimpia Tudoran-Ciungan); „Să înce-

pem cu lectura...” (Al. Huđeanu); Revista „Luceafărul” și cultura populară (Ilie Moise); „Doctrina japoneză. Puterea Calmului” (Yoritamo Tashi); „Valori numismatice în colecția baronului Samuel von Brukenenthal” (Oltea Dudău); Jazz. Ce și cine aplaudă în festival? (Iosif Viehmann — Cluj); Cenacul „Poesis” (poezii de Mioara Bud și Anca Spătar); „A.B.C.-ul comportamentului civilizat” (Veturia Șerb); Horoscop, anecdote, informații diverse, grafică de calitate etc., etc. De cîntat în librăriile „Mihai Eminescu”, „Dacia Traiană” și în toate chioșcurile de presă (aici din păcate, vinzătorii nu prea fac efortul de a pune revista sub ochii eventualilor cititori: deh, lipsa de spațiu! Un mic efort, totuși, doamnelor și domnilor chioșcari! Este vorba de o publicație sibiană, totuși... (vald.)

La cimitir, birjar!

Găsindu-mă cu nevastă-mea în zona gării, marți, 6.11.a.c., în jurul miezului nopții și a-vînd un picior scurt și unul și mai scurt m-am gîndit să apelez la serviciile unui taxi. Așa că ne-am urcat în mașina cu nr. 4-SB-7917 a firmei „Universal”. La volan, un moșnică guraliv ca o precupeată. Cînd ajungem în dreptul spitalului județean (nou), vedem pe trotuar un ins care făcînd cu mina era să cadă. Moșu, fără să mă întreb dacă-mi convine ori ba să o-prească, frînează și-l pune pe alcoolist alături de el. Duhnea a borhot de-ți încrețea nasul. Probabil li născuse soția. A început să mormăie o melodie: „Am fost frumos, am fost des-tept / Aveam și dinți și păr pe piept / Pupați-aș buricu’ și fangele / Că nu mai are apă Gangele”.

Moșului de la volan îi spuse-sem, la plecare, că locuiesc vizavi de cofetăria „Aida”. Cînd ajungem la intersecția semaforizată de lingă „Continental”, trece pe roșu, și-o ia pe Calea Dumbrăvii. „Hei ce faci, bre? Mă duci la cimitir, de-acum? N-ai priceput că stau pe B-dul Milea, vizavi de „Aida”? Moșul oprește și se-ntoarce zicîndu-mi cu candoare: „Am vrut să-l duc pe nenea asta înții că pare mai obosit”.

I-am dat o hîrtie de 25 lei, mi-am luat nevasta de mîna și am coborît jurînd că de-acum înainte mă uit în ce direc urc.

(n.l.d.)

pro
tv

MIF
14 n

9,00

10,10 Ho

lei. 10,2

mieră. 1

de lingă

Film se

re). Ver

6. 12,00

zică. 13

gazin. 1

lătăi. 1

mentar

14,40 E

ria. 15,2

15,50 Tra

Expres.

pentru

Studioul

Melodii

17,40 15

— 18.

tor. 18

19,00 Pu

dere. As

ția. 19,4

nimate.

lătăi. 2

parlame

Roman-f

nna Kar

dul 1. 22

o întreb

Dosarele

23,20 Go

tualități

muzica.

Ne putem privatiza liniștiți

S-a înființat Filiala Sibiu a Agenției Naționale de Privatizare

Prin hotărârea guvernului României nr. 823/1990, a luat ființă Agenția Națională de Privatizare, iar, recent, și-a început activitatea și filiala sibiană a acesteia. Am considerat necesar să-i adresăm domnului Mihai Oprea, șeful filialei sibiane, câteva întrebări privind obiectul activității nou înființate instituții. Deci, cu ce se va ocupa filiala dumneavoastră?

— Atribuțiile noastre rezultă din Decretul-Lege nr. 15/1990 și Hotărârea Guvernului nr. 823/1990, din alte acte normative ce vor fi emise în curând. În principal, atribuțiile noastre vizează: primirea, inventarierea și prelucrarea titlurilor de valoare de la unități, reprezentând 30 la sută din capitalul social al acestora; distribuirea, împreună cu organele administrative locale, a înscrisurilor nominative de valoare către cetățeni; organizarea negocierii și transmiterea înscrisurilor nominative de valoare; examinarea și avizarea ofertelor pentru licitație, concesionare și subconcesionare și, după caz, prezentarea de propuneri Agenției Naționale pentru Privatizare. De asemenea, filiala va face propuneri la Agenția Națională pentru componenta comisiilor de organizare a licitațiilor și controlul activității acestora; efectuarea controlului general asupra respectării contractelor de concesionare, subconcesionare și închirieri, inclusiv a caietelor de sarcini; avizarea tehnico-economică a constituirii întreprinderilor particulare și asociațiilor cu scop lucrativ; consilierea unităților privind procesul de privatizare, relații cu publi-

cul, marketing, consulting general.

— Domnule inginer, multe dintre atribuțiile pe care le enumerați sint de perspectivă. Deocamdată, cu ce vă ocupați?

— Participăm, împreună cu organele Ministerului Finanelor și ale sistemului bancar, la acțiunea de inventariere și reevaluare a patrimoniului întreprinderilor, acțiune care stă la baza determinării capitalului social, urmând executarea corectă și la timp a acesteia. Totodată, filiala noastră emite acordul prevăzut în Decretul-Lege nr. 54/1990 pentru autorizarea întreprinderilor mici și asociațiilor cu scop lucrativ, operație preluată de la fostul C.N.I.M.S. care și-a încetat activitatea. Aceste acorduri se vor emite în actuala formă până la intrarea în vigoare a legii societăților comerciale.

— Cei interesați (persoane particulare sau unități) unde vă pot contacta?

— Deocamdată ne desfășurăm activitatea în str. A. Șaguna nr. 10, camerele 10 și 11 (fostul colegiu al avocaților). Emiterea de acorduri în sensul Decretului 54/1990 se efectuează luni și miercuri, orele 8-12. Pentru alte relații oamenii noștri stau la dispoziția agențiilor economice în celelalte zile, între aceleași ore. Având în vedere complexitatea activității noastre, contactele cu publicul din județ, cu persoane străine, sperăm ca actualul sediu să fie doar provizoriu.

— Vă dorim succes!

A consemnat,
Dumitru MANIȚIU

(urmăre din pag. 1)

— Ne surprinde ce aflăm. Dar despre o listă cu cadrele armatei care trebuiau lichidate ce ne puteți spune?

— A existat și o astfel de listă. Eu eram parca chiar cap de serie. Din câte îmi amintesc, pe 25 decembrie, comandantul Regimentului de elicoptere mi-a dat telefon că lt. col. Mihăilescu a plecat din unitate ca să mă ucidă. Am aflat ulterior că m-a căutat la Casa Armatei — de UM 01512 nu se putea apropia — unde, datorită refuzului de a se opri, garda a tras. Rănit, s-au găsit asupra lui armament și grenade. Dus la spital, a fost operat și salvat. Sub narcoză fiind, a declarat medicilor că avea misiunea să mă împușc pe mine și alte cadre. Un medic mi-a povestit ulterior întreaga întâmplare. De ce acum nu mai recunoaște nimeni?

— Ar mai fi și altele?

— Multe, dar mă opresc la una. S-a discutat despre „cazul Brinduse”. Am fost și eu la spital, când era internat. Am vorbit de două ori cu el. Din proprie inițiativă, acesta mi-a relatat că a solicitat colegilor să vină să se predea armatei, dar aceștia nu au fost de acord. Când el a plecat, i s-a reproșat: „Și tu fugi, mă, porcule?”, după care a fost împușcat din spate de propriii lui colegi. Astăzi, din câte cunosc, el nu mai recunoaște acest lucru. Comentariile mi se par a fi de prios...

— Dacă adevărul este așa cum îl prezentați dv., probabil că între timp interesul celor în cauză a devenit altul. Apropo de interes, ați influențat cumva instaurarea noi-

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI ÎN JAPONIA

(urmăre din pag. 1)

Între cei 70 de șefi de state sau de guverne care au asistat la festivitate, s-a aflat și președintele Ion Iliescu care, potrivit corespondențelor parvenite de la Tokio, a desfășurat o intensă activitate, având numeroase întrevieri cu lideri politici și fiind asaltat de presă.

Să reținem mai întâi din aceste corespondențe faptul că președintele a luat pentru prima dată, după câte știm, poziție publică în legătură cu evenimentele din Moldova de peste Prut, confirmând intenția guvernului de a contribui, împreună cu autoritățile de la Moscova și de la Chișinău la reglementarea problemelor existente.

Într-un amplu interviu acordat cotidianului de cel mai mare tiraj din Japonia, „Yomiuri Shimbun”, dl. Iliescu a anunțat că va întreprinde, la invitația părții sovietice, o vizită la Moscova în prima parte a anului viitor, după care, în drum spre patrie, se va opri la Kiev și la Chișinău. „Dorim — a spus domnia sa — să avem relații bune, di-

recte, nu numai cu Uniunea Sovietică, ci și cu celelalte republici”.

Vorbind despre necesitatea intensificării relațiilor dintre Europa de Vest și cea de Est, președintele nostru a dezvăluit, între altele, că este în curs de elaborare un proiect de reamenajare a Canalului Dunăre-Mare Neagră, reexaminarea metodelor de utilizare a acestuia și crearea „zonei Dunării”.

De când se află la Tokio, șeful statului român a mai acordat interviuri agenției de presă „Kyodo”, postului de radioteleviziune „NHK” (Japan Broadcasting Corp.), grupului „Nikon Keizai Shimbun” și lui Yoichi Takeuchi, vicepreședinte al Asociației comentatorilor de presă din Japonia.

În ce privește întrevierile președintelui Iliescu, s-a detasat prin importanță sa cea cu premierul nipon, prima întâlnire a acestuia cu conducătorii delegațiilor străine prezente la ceremonie și a doua dintre cei doi lideri politici, după cea desfășurată recent la New York.

„Am simțit un interes real al părții japoneze pentru dezvoltarea relațiilor noastre pe toate planurile, inclusiv pe linie economică” — a declarat dl. Iliescu după această întâlnire cu dl. Toshiki Kaifu, pe care a caracterizat-o ca „momentul politic central al programului” său din capitala niponă.

Acest interes se referă inclusiv la pregătirea de managere și consultanți, atât în Japonia, cât și în România. Am vorbit, de asemenea, a mai relatat dl. Iliescu, despre interesul pe care-l poate reprezenta o cooperare vizând modernizarea portului Constanța și utilizarea Canalului Dunăre-Mare Neagră pentru unele întreprinderi comune, care să slujească nu numai dezvoltării schimburilor dintre cele două țări, dar și relațiilor mai largi ale Japoniei cu țările europene.

Președintele Iliescu a mai conferit despre dezvoltarea relațiilor bilaterale cu omologul său israelian, Chaim Herzog, și cu premierul sud-coreean, Kang Young Hoon, precum și cu vicepreședintele Siriei despre posibilitățile de dezamorsare pe cale pașnică a conflictului din Golf.

Domnului Dumitru Miclăuș, primarul comunei Tilișca

Preacinstite boier Mitică,

Că iaste vrerea Domniei Tale să nu slobozi cooperația de consum să săvârșească brutăria începută de anul trecut, am mai înțeles. Domnia Ta vrei să lăfgești circuma (epistola cu nr. 635/9 august 1990 către U.J.C.C. Sibiu, pecetluită și iscălită cu dreapta minută a domniei tale) iar ei, conștienții, nerecunoscătorii și nepricepuții voiesc brutărie, adicăteala pline goală în loc de o rachie pe cinst. Auziți, oameni buni! Păi, la ce-o mai fi de trebuință o brutărie dacă tot iaste una particulară (în ograda domniei tale...)? Doar de dragul concurenței? Ce folos mai are, zău așa!

Dar, boier Mitică, să o-

prești domnia ta (în sfînta zi de duminică, 11 noiembrie a.c.) apa pentru satele Gales și Săliște, cum că aiasta din pămîntul domniei tale izvoarăste, acolo unde ești (deocamdată) mai mare peste rînduilele administrative, as-

Aveți cuvîntul

ta chiar că n-o mai pricep, înălțimea Ta! Nu ți se pare că te umfli cam tare? Asta-i boală virtuoasă, boierule! Numai că nu te intrista din cale-afară, Luminăția Ta. Cu avîntul pe care l-or făcut doftorii ai mari în ale științei medicalicești din zilele ce le trăim, sint leacuri îndestulătoare pentru toate boalele!

De vei fi avînd domnia ta și norocul să crape de îngheț

teviile cele lungi, apoi ți-o face rost I.J.G.C.L. Sibiu de niscaiva leacuri fără greș. Drept îi iară că te-or putea costa vreo cîteva sute de mii de leiți, dar la o ogradă mare ca a domniei tale, boier Mitică, nici c-o apuca a se eunoaște...

Să-ți lumineze bunul Dumnezeu gîndurile, boierule! Cu plecăciune, al domniei tale credincios,
Nicolae ARICESCU

Mai la urmă: Sfătuiescu-te, boierule, poruncă să dai cu glasul domniei tale prin vorbitoarele ale mari ce le-ai spinzurat pe stîlpi, să nu care curava a îndrăzni cineva să zică că cetita-au hrisovul aista, că de unde poți a ști de nu s-o îndemna vreunul a ți-o spune așa, înspre preacinstitul domniei tale obraz.

lor organe de conducere din Sibiu, în decembrie 1989?

— Pot să spun că da. În 25 decembrie, am mers la Casa Armatei unde era în plină desfășurare lupta pentru putere. Ca urmare a neînțelegerilor, mi s-a propus ca armata să preia puterea. Am refuzat, deoarece nu vroiam ca o dictatură să urmeze altei dictaturi.

— În sfîrșit, s-a ales — la intervenția mea directă — un consiliu ale cărui lucrări pentru alegerea organelor de

— Ce v-a făcut totuși să vă opriți la aceste nume?

— Așa a fost atunci. Am crezut că, intelectuali fiind, vor putea conduce...

— Dar de ce i-ați instalat sub presiunea armelor?

— Casa Armatei era și este obiectiv militar. Pe de altă parte, erau mai multe așa-zise consilii, în diferite locuri, și fiecare îmi solicita să mă prezint la el, că armata e organism neutru și că se bucură de prestigiu.

CE VI SE POATE REPROȘA, D-LE LT. COLONEL DRAGOMIR ?

conducere le-am condus eu. Ba, mai mult, eu l-am propus pe dl. Mircea Tomuș pentru funcția de președinte.

— Din proprie inițiativă?

— Nu, la sugestia d-lui Gornel Bucur, care mi-a spus că d-l Tomuș este bun pentru reprezentare, iar el, fiind mai dinamic, să fie vicepreședinte însărcinat cu activitatea curentă. Îmi amintesc că d-l Tomuș nefiind de față, d-l Bucur a mulțumit pentru încrederea acordată. Se pare că, după cîva timp, cei doi au început să-i informeze pe șefii mei cu tot felul de lucruri neadevărate. Probabil, din dorința de a-mi submina poziția și de-a și-o consolida pe-a lor. Eu am avut încredere în ei, mai ales că mi-au spus că nu vor să rămînă pe funcții decît puțină vreme, pînă la liniștirea lucrurilor. Se pare însă că nu am ales soluția și oamenii cei mai buni...

— Ți cunoșteai pe cei doi?

— Foarte vag, parcă pe Bucur mai mult decît pe Tomuș...

M-am deplasat la Casa Armatei după ce mi s-a confirmat că s-au adunat cei în cauză. Acolo era o adevărată debandadă. Fiecare își revendica dreptul de a fi mare. Se spune că am ordonat „cartuș pe țevă și fața la perete”, dîndu-le cinci minute pentru a se clarifica, ceea ce este exagerat... Bineînțeles, nu eram singur, erau prezenți și alți ofițeri — col. Vlădoiu, col. Crăciun, fiecare intervenind pentru calmarea spiritelor și soluționarea problemei pentru care ne-am adunat.

Pe mine m-a interesat să fie un consiliu constituit care să preia odată conducerea județului.

Ulterior, s-a stabilit ca cei din consiliu să depună la dosar o caracterizare (referat) de la colectivele din care proveneau, dar aceasta era deja în luna ianuarie 1990.

— S-a vorbit la un moment dat de un reprezentant al F.S.N. care ar fi încercat o manevră de compromitere a revoluției sibiene. Știți ceva în acest sens?

nu a greșit — am fost ulterior acuzat, prin șefii mei, de Mazilu și generalul Militaru pentru reținerea acestuia. Iată încă un episod nelămurit al revoluției sibiene și care cred că explică, parțial cel puțin, atmosfera creată în jurul meu.

Vă mai ofer un element pentru ca dv. să înțelegeți cît de cît ce manevre s-au făcut: după manifestația din 12 ianuarie a.c. din București, generalul Militaru mi-a ordonat să mergem în gară la Sibiu unde s-ar fi strîns cca. 250 de demonstranți care s-ar îndrepta spre București pentru a manifesta împotriva abolirii pedepsei cu moartea. Ordinul era să-i opresc cu orice preț. Din fericire pentru mine, informația s-a dovedit a fi falsă. În caz contrar ce făceam? Interveneam cu forța și atunci — compromiteam armata, sau îi lăsam să plece și nu executam un ordin al ministrului M.Ap.N.? În ambele cazuri cred că o sfîrșeam rău.

— Acest lucru s-a și întîmplat, d-le lt. colonel. De ce ați fost mutat din Sibiu?

— Consider că sint și eu o victimă a generalului Militaru, care și în alte părți a înlocuit pe comandanții mulțor unități militare, ca o componentă a unui plan menit să-i întărească poziția în armată. Nu vreau să vorbesc cu păcat, dar cred că generalul Militaru a acționat perfid. La presiunea elevilor din școală, care nu vroiau să intre la program pe cînd eu eram chemat la cabinetul ministrului, m-a avansat la gradul de colonel, în fața tuturor cadrelor și elevilor, inclusiv a drapelului de luptă. A doua zi după ce am predat comanda școlii, fiind promovată la minister, mi s-a luat gradul fiind expediat la Suceava unde mă aflu și acum. Dovada că ceea ce s-a întîmplat a fost o cacialma este dispariția ordinelor de avansare și retrogradare. Eu am aflat însă unde sint ascunse...

— Se va afla vreodată, d-le lt. colonel, întregul adevăr despre revoluția din decembrie, iar, în acest context, despre evenimentele din Sibiu?

— Nu știu. Azi nu mai zice nimeni, nimic. Mă întreb din ce în ce mai des dacă nu cumva am fost și eu victimă unor interese oculte. Eu văd o posibilă ieșire din dilemă astfel: să se organizeze un sir de întîlniri în fața reprezentanților opiniei publice (ziare, radio-tv) la care să participe toți factorii politici și militari aflați la conducere în acele zile. Numai printr-un dialog deschis și sincer există o șansă ca adevărul să iasă la lumină.

Mica publicitate

PIERDERI

- Pierdut o sumă mare de bani în zona Gară — Gara Mică. Adresați telefon 395 69, după-amiaza. (18772)
- Pierdut pașaport ungurească în Sibiu, cartierul Ștrand, sim-bătă seara, 10 noiembrie 1990. Adresați telefon 155 09. Recom-pensă. (18656)
- Dispărut 3 cai, iapă neagră cu 1 minz negru de 1 an și jumătate, o iapă sargă cu coada și coama tăiate, aparținând Fermei de legume Cașolț. Recompensă celui care cunoaște ceva în legătură cu acești cai. (18646)
- Pierdut iapă albă cu minză neagră de un an cu pată albă la piciorul drept spate. Bună recompensă. Lotrean Ilie, comu-na Sadu nr. 264, telefon 124. (18636)
- Pierdut două chei mașină în portchei roșu. Recompensă mare. Telefon 418 39, Sibiu. (18495)
- Pierdut chitanțiere seriile 33294-33343 și 33194-33243 apar-tinând restaurantului „Transil-vania”. Le declarăm nule. (18523)
- Pierdut contract închiriere pe numele Mihai Leana — B-dul Victoriei nr. 6. Il de-cla-rul. (18536)
- Pierdut foaie parcurs se-ria 955816 eliberată de I.F.E.T. Sibiu, pe numele Conț Ioan. O declar nula. (18568)
- Pierdut abonament C.F.R. pe ruta Sibiu — Vestem, pe numele Grecu Cristina. (18553)

VINZĂRI-CUMPĂRĂRI

- Vind video player nou, convertor. Cumpăr medicament „Essentiale”. Telefon 355 05. (18528)
- Vind căfea și pui dalmatieni, căfea lup și căruclor sport. Telefon 268 93. (18526)
- Vind căfea lup — 8 luni, sat Gales — str. Zăvoi nr. 23, comuna Săliște, Zaharie Dra-goș. (18542)
- C.A.P. Nucel vinde vaci și juninci. (18503)
- Vind pompă apă Audi. Tele-fon 135 38, după ora 20. (18501)
- Vind mașină de tricatat sigilată cu cartela, execută 5 operații. Satul Vale, nr. 250, Vitan. (18552)
- Vind Moskvici 408, inter-feron 4 canale, 20 m cablu, an-tenă, rezistență boiler 180 li-tri. Telefon 133 29, zilnic, orele 16—20. (18393)
- Cumpăr casă 3 camere sau schimb casă cu apartament 3 camere. Telefon 281 06. (18507)
- Cumpăr casă, eventual cu întreținere persoane. Telefoane 294 50 — 571 70. (18541)
- Cumpăr păr de damă, lun-gine minimă 20 cm. Telefon 490 77, după ora 16, Sibiu. (18530)
- Familie tineri intelectuali, cumpărăm apartament 2 camere sau garsonieră, confort I, eventual administrăm. Meditam matematici orice nivel. Telefon 484 32, după ora 17. (18520)
- Cumpăr apartament 2 ca-mere de comandate, parter, etaj I, II. Telefon 178 02. (18502)

● Cumpăr segmenti pentru Renault 18, motor 1600. Te-lefon 112 39, după ora 17. (18748)

- Cumpăr medicament. Ce-rebrolysin. Adresați Sibiu, tele-fon 337 39. Verza. (18785)

SCHIMBURI DE LOCUINTE

- Schimb garsonieră central, București, cu similar Sibiu sau apartament 2 camere. Telefon 331 08. (M.P.)
- Schimb apartament 2 ca-mere cu apartament 2-3 ca-mere, central. Telefon 2 09 88. (18690)
- Schimb apartament 2 ca-mere, confort II, parter, Hi-podrom III, cu spațiu mai ma-re. Telefon 350 34, după ora 17. (18492)

CERERI DE SERVICIU

- Caut învățătoare cunosca-toare limba germană pentru conversație, cu un băiat de 8 ani. Telefon 268 93. (18526)

INCHIRIERI

- Intelectuală caut cameră pentru închiriat în zona Gării. Telefon 2 40 89. (18695)
- Inchiriez apartament unei familii serioase, fără copii, 2 camere. Hipodrom III, pe ter-men lung. Telefon 428 59. (18487)
- Inchiriez garsonieră în cașul Cisnădie. Relații telefon 256 47, orele 18—20. (18734)

MEDITAȚII

- Meditez chimie orice nivel. Telefon 389 67. Sibiu. (18572)
- Meditez matematică, cla-sele V—VIII. Telefoane 418 02, 477 72. (18490)

DIVERSE

Familie cu situație bună, caută copil, 3 luni până la 1 an, pentru adopțiune. Toa-te actele conform legii. In-formații 436 84. (18702)

O firmă de servicii caută un colaborator (liber pro-fesionist), cunosător al lim-bii germane. Experiența în domeniul mediilor publicis-tice ar fi avantajoasă, dar nu reprezintă o condiție. In-teresații se vor adresa la **Investor Wirtschaftsverlag GmbH, Ludwigstr. 26, D-8390 Passau. Tel. 0851-3 50 46. Germania.**

IMPEX SIBIU execută transport de persoane la Budapesta în autocar con-fortabil „Mercedes” în fiecare vineri pe ruta: Sibiu — Me-diaș — Tg. Mureș — Cluj — Oradea — Budapesta. Pleca-rea din Sibiu, ora 16; Mediaș ora 17,30; Tg. Mureș, 19,00. Plecarea din Budapesta — duminică, ora 14. Informații și rețineri de locuri: Sibiu — telefon 317 08, orele 10—15 și 17—21; Mediaș, telefon 234 57, orele 9—13 și 14—18. Preț — 1950 lei. (18754)

● Intreprinderea Mică Pre-Sib execută produse de di-mensiuni mici din tablă prin ștanțare și ambutsare, arcu-ri precum și acoperiri galvanice. Colaboratorii beneficiază de comision în funcție de valoarea comenzii. Telefon 740 74. (18706)

● Transport cu mașină per-sonală, 2 persoane în R.F.G. — Stuttgart. Plecarea vineri, 16 noiembrie 1990, telefon 138 09. (18735)

● Transport persoane Sibiu — Germania în ziua de 17 no-iembrie 1990. Telefon 132 65. (18535)

● Transport persoane în R.F.G. Telefon 306 65. (18729)

ANIVERSĂRI

● Îți dăruim dragă CLAU-DIA POPESCU dragoste, bu-bire, fericire și multă sănăta-te acum când pășești pe cei de-al 20-lea an. „La mulți ani!”

Părinții, surorile și bunicii (18659)

Cu ocazia aniversării a 25 de ani de la căsătorie, urăm dragilor noștri părinți RAFI-LA și GHEORGHE MIHU, multă sănătate și ani mulți împreună cu cei ce îi iubesc. (18537) Monica și Nicușor

DECESE

Cu inimile zdrobite de durere, anunțăm încetarea din viață a scumpei noas-tre mame și bunici **ELISABETA MOCANU**

— 88 ani —
Înmormintarea va avea loc joi, 15 noiembrie, din Sibiu, str. Linii nr. 17.
Îndurerata familie

Finii Mihail, Ciprian și Camelia cu durere în suflet regretăm moartea fulgerăto-are a iubitei noastre care nu mai este cu noi

CLAUDIA PETCU
și transmitem sincere con-do-leanțe familiei. (18729)

● Cu inimile zdrobite de du-rere, anunțăm moartea fulge-rătoare, după o scurtă dar grea suferință, a celei care a fost

CLAUDIA PETCU
— 3 ani și 4 luni —
Înmormintarea azi, 14 no-iembrie, ora 11, din str. Mihai Viteazul, bloc P. 14. (18709)

● Nu te vom uita niciodată dragă **CLAUDIA**
Finul Emanuel, Vali și Nico-lae (18710)

● Cu inimile zdrobite de du-rere, regretăm trecerea în ne-ființă a scumpei noastre cum-nate **AURELIA AVRAM** — 65 ani
Maria și Mircea (18792)

Deplîngem moartea scum-pului nostru soț, tată și bu-nic

AUGUSTIN BICHEA
— 63 ani —
Înmormintarea — miercuri, 14 noiembrie 1990, ora 12, de la domiciliu.
Soția, copiii și nepoții (18741)

Regretăm dispariția din mijlocul nostru a celui care a fost un bun frate și unchi

AUGUSTIN BICHEA
Surorile, fratele și nepo-șii (18725)

Cu adîncă durere și regret deplîngem moartea bunului nostru vecin

AUGUSTIN BICHEA
Sîntem alături de familie.
Vecinii din blocul T. 6, scara A (18742)

Sîntem alături de colegii noștri Nicolae și Ioan la ma-rea durere pricinuită de de-cesul tatălui lor

AUGUSTIN BICHEA
și transmitem condoleanțe familiei îndoliate.

Colectivul Atelierului 110
— Automate — I.P.A. Si-biu (18724)

Cu adîncă durere în su-flet anunțăm moartea tra-gică a scumpului nostru cumnat

VIORIEL MARCU (38 ani)
Mama soacră și cumnații Valeriu și Dumitru cu familiile (18757)

Cu adîncă durere în su-flet anunțăm moartea tra-gică a scumpului nostru cumnat

VIORIEL MARCU (38 ani)
Cumnații Ioan și Ioana (18757)

Aducem un ultim omagiu colegului nostru **Viorel Mar-cu**. Sincere condoleanțe fa-miliei îndoliate.

Colegii de serviciu —
Secția II Mecanică —
I.M. Sibiu (18753)

S-a stîns din viață, prea de timpuriu, singurul meu frate

VIORIEL MARCU (38 ani)
lăsînd în urmă multă jale. Vom fi alături de Stana și cei trei copii.

Nelu cu soția și Alin (18770)

Sîntem alături de colegul nostru Ioan Marcu la marea durere pricinuită de decesul fratelui. Sincere condoleanțe familiei.

(18730) **Colegii de echipă**

Colegii de serviciu de la Intreprinderea „Mecanica” SIBIU — montaj II, lăcătuși — regretă moartea fulgeră-toare a colegului lor

VIORIEL MARCU
și transmit sincere con-do-leanțe familiei îndoliate. (18703)

Împărtășim durerea cole-gului nostru Nicolae Luca în momentele grele ale despăr-țirii de tatăl său. Transmi-tem sincere condoleanțe fa-miliei.

Colegii — E.G.C.L. Cisnă-die — sector Fond Loca-tiv (18720)

Cu nețărmurită durere a-nunțăm trecerea în neființă, după o scurtă dar grea su-ferință a scumpei noastre soții, mame și bunici

† **AURELIA AVRAM**
— 63 ani —
Înmormintarea — joi, 15 noiembrie, ora 11, din Vilele Sibiului nr. 54.

Familia îndurerată (18791)

Sîntem alături de colega noastră Angela Avram la marea durere pricinuită de moartea mamei sale și trans-mitem sincere condoleanțe familiei îndurerate.

Serviciul Administrativ al Intreprinderii „Flaro” Sibiu (18750)

Cu inimile zdrobite de du-rere anunțăm moartea ful-gerătoare a dragului nos-tru soț și tată

† **IOAN BUD**
Înmormintarea — azi, 14 noiembrie 1990, ora 14, în Cisnădie. Plecarea din str. Măguri nr. 20.

Soția Lidia cu copiii O-vidiu și Horia (18721)

O lacrimă și o floare pen-tru cel care a fost

IOAN BUD
(18722) **Familia Cruceru**

Îndurerată, Doina și Mihai cu familia anunță cu regret dispariția fulgerătoare a ce-lui care a fost un bun tată

IOAN BUD — din Cisnădie (18760)

S-a stîns fulgerător din viață bunul nostru frate

IOAN BUD
Nu te vom uita niciodată.
Ana, Grigore și Irina cu familiile (18760)

Un ultim omagiu pentru tanti

ANGELA
Marioara și Mioara Bud (18579)

Cu adîncă durere anunțăm încetarea din viață a scum-pului nostru tată și bunic

† **VICTOR CIOBANU**
— 62 ani —
— pensionar C.F.R. —

Înmormintarea — miercuri, 14 noiembrie 1990, ora 12, din str. Săcel 12 A. (18738) **Familia**

Cu adîncă durere în suflet ne despărțim de scumpul nostru naș

VICTOR CIOBANU (62 ani)
Nu te vom uita niciodată!
Finii Vasile și Paraschiva Daina (18739)

Lacrimi, flori și neuitare este tot ce-i mai pot oferi scumpului și unicului meu frate

NICOLAE STROIE (32 ani)
Chipul tău blînd mă va în-soți mereu în gînd.

Dumnezeu să te odihneas-că în pace!
(18720) **Sora ta Corina**

Sîntem alături de nașii noștri la marea durere pri-cinuită de decesul fiului lor

NICU STROIE (32 ani)
și transmitem sincere con-do-leanțe familiei.

Finii Mariana, Gheorghe și Adrian Georgescu

Chiar dacă floarea vieții s-a stîns, chiar dacă anii vor trece, vei rămîne prezent în inimile noastre

NICU STROIE (32 ani)
Familia Bilboacă Andrei și Niculina, nepoții Dra-goș Ovidiu și Lucian (18720)

Ne despărțim cu regret și durere de nepotul nostru

NICU STROIE (32 ani)
Familia Solomon Niculaie (18720)

Cu durere în suflet ne despărțim de nepotul nostru

NICU STROIE
(18720) **Familia Radu Ilie**

Am pierdut pentru tot-deauna pe nepotul nostru

NICU STROIE
Familia Burincă Valer (18720)

Sîntem alături cu întreaga compasiune de familia îndurerată a celui ce a fost un bun coleg și prieten

NICOLAE STROIE (32 ani)
Colegii tăi de echipă nu te vor uita niciodată (18718)

Sîntem alături de domnul inginer Ioan Moleavin la marea încercare pricinuită de decesul tatălui. Sincere condoleanțe!

Colegii Atelierului Pr. II
— Intreprinderea Meca-nică Sibiu (18764)

Conducerea Intreprinderii „Mecanica” Sibiu este ală-turi de domnul inginer Ioan Moleavin la durerea prici-nuită de decesul tatălui. Sin-cere condoleanțe! (18765)

Cadrele didactice de la Școala generală nr. 13 Si-biu, la trecerea în neființă a regretatului

IOAN NEAMȚIU
sînt cu inima alături de fa-milia îndurerată. (18704)

COMEMORARI

● Cu tristețe și mult dor a-nunțăm împlinirea a 5 ani de cînd a plecat fără veste din-tre noi draga și inegalabila noastră soție, mamă și nepoată **IOANA NICULINA ȚINCU**
Chipul și bunătatea sufle-tească cu care ne-a înconjurat în viață vor rămîne mereu viu în sufletele noastre.
Dumnezeu s-o odihnească în pace!
(18782)

Cu inimile zdrobite de du-rere ca și în prima zi, anun-țăm că în 14 noiembrie se împlinesc 2 ani de cînd ne-a părăsit pentru totdeauna bu-nul nostru soț și tată

PETRICĂ CENUȘOIU
— 30 ani —

Nimic nu poate alina du-rerea și dorul sfîșietor cu care ne-al lăsat pentru tot-deauna.

Soția Tanța și copiii Ciprian și Laura (18801)

Noiembrie cernit ca ini-mile noastre zdrobite de un dor nestins, căci se împli-nesc 6 ani de cînd un destin crud ne-a despărțit de scumpul și unicul nostru fiu profesor

IOAN SASU (LUȚU)
— 28 ani —

(care a fost răpit și omorît de cei din dictatura ceaușis-tă).

Cei care l-au cunoscut să-i păstreze un moment de re-culegere acestui suflet bun și blînd. O lacrimă pe-o floare să ude al tău mor-mînt. Dumnezeu să te odih-nească în pace. Nu te vom uita niciodată!

Părinții nemîngiați (18382)

MULTUMIRI

Aduc, pe această cale, mul-tumiri din toată inima, tutu-ror prietenilor, vecinilor, cunoștințelor, rudelor mele și totodată distinșilor preoți, asistați de studenții teologi, toți, atît de dragi mie, care au luat parte cu nobilă dă-ruire suflătească la dolul cauzat de trecerea în nefiin-ță a scumpei mele soții

ANGELA MARIAN
înmormintată în ziua de 10 noiembrie 1990.

(18690) **Ion Marian**

Familia Abrudan mulțumește tuturor celor care au fost a-lături de ei în clipele grele și au condus pe ultimul drum pe iubitul lor soț, tată, socru și bunic,
col. prof. **PAUL ABRUDAN**
Soția Maria Abrudan adu-ce cele mai sincere mulțu-miri Școlii Superioare de Ofițeri „Nicolae Bălcescu” Sibiu, pentru marele ajutor acordat. (18731)

IMPORTANT

FIRMA GABOR-REISEN face săptămînal transporturi de persoane România — R.F.G. și retur.

- Preț convenabil — transport rapid.
- Plecarea din Sibiu — Informații la te-lefon 4 59 56. (18123)